

Vác István Dávid

Etiópia modern oktatási rendszerének történeti struktúrái, jellemzői és funkciói

Mesterképzés

Bölcsészettudományi Kar, Új- és Jelenkori Egyetemes Történeti Tanszék

Etiópia a XX. században érzékelte lemaradását az európai nagyhatalmakkal szemben. A gyarmatosítás elkerülésének, és a felzárkózásnak az érdekében a különböző rezsimek deklarált célja volt, hogy ismét felemeljék az országot. Ehhez a legfontosabb eszköznek a modern, nyugati típusú oktatási rendszert tekintették, ami a század elején jelent meg az országban. A különböző politikai berendezkedések más és más ideológiával töltötték meg a struktúrákat, amik eredményeik mellett számos problémával küzdöttek, és jelentős belső feszültségeket generáltak. A császárság a paradox modernizációs törekvéseivel maga ellen fordította az általa felemelt új elitet, akik végül megdöntötték a hatalmát. A Derg időszakában a belső és külső konfliktusoknak köszönhetően az oktatás leépült. A rendszer igazán sikeressé csak a katonai diktatúra bukása után vált, amikor is álláspontom szerint ténylegesen beépült Etiópia belső struktúrájába. Ekkor indult meg a társadalmi-gazdasági fejlődés is, aminek egyik motorja és sikere az oktatás. Csak a humántőke fejlesztésével tud az ország élni a XX. század második fele, illetve a XXI. század adta lehetőségekkel, vagyis sikerrel fejlődni az „új-globalizáció” korszakában.

Dolgozatomban igyekeztem rávilágítani a modern oktatási rendszer, az etióp társadalmi- gazdasági kontextus, illetve a külföld között lévő bonyolult kölcsönhatásokra, problematikákra 1930-2015 között. Célom volt továbbá, hogy bemutassam azt, hogy a rendszernek milyen hatása volt az ország történelmére, milyen szerepet játszott az államépítésben, és hogyan épült be az ország kontextusába. Ehhez széles szakirodalom és forrásbázist használtam, különös hangsúlyt fektetve a nemzetközi szervezetek jelentéseire, és az országhoz köthető szerzők munkáira. Utóbbiak rendkívül fontos erőforrást jelentenek Etiópia számára.